

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 3**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Tack för brefven till mamma och mig. Vi äro mycket glada att du ej ämnar den förfärliga resan men tror äro alltid välgörande för nerver. Man kommer bort från det, som man kommer tyckte vara skrämmande stort.

Professor Wulff skref om mina franska öfversättningaraffärer i föregår och skrifer på slutet. "Det enda roliga, dräpliga i ärets Lucca var Sofi Elkans. God vit, Rörande!" Det blif jag glad för.

På fredag var jag hos Ytterdal på Pappskulor. Och ut du kunn jag nämnde, ja syster Elna, sofiasysteren, som vi hade ett par dagar ^{i början} och som sedan kom till Nordensons Plinik. Hon var nu här nykomman. Hon var nu en stor bred människlig fri och öppen utmärkt treblig. Hon kom väl ihåg oss båda. Jag frågade om det var därför att vi varit bråkiga äro andra, "nej från Elna var mest inte besvärlig, men hon var så sot. Hennes skulle du tyckt om att säga. Frk. Virginia har haft mycket svårt på sistone och väntades taga afsked. Syster Eleonor hade varit i säderna med en patient och kommit hem malariasmittad, hon var illa deran. Signe är fortfarande i Wexjö.

Jag nämder nu herrarnas bref eftersom du vill ha dem. Gleichstures är mycket intogande äppel och vulligt, man kan inte låta bli att tycka om honom.

Jag antar att Baudes, som var i Frankfurt i somras och där möjligen blif nitad älskfullig vänlighet inte vill uppträda mot Gaston Paris, som ju tyckes vara en makt. Därför skulle han skaffa mig pisander till inget nytt. Sakur är ju afgjord. För mig det tycker jag att valet af Pully blir ganska ju men jag tänker på det. De borde ju hufva tänkt på att hålla priset mycket lågt i början för att skaffa det anseende, det skulle ha

1
Hans kriger krigar Besvärer i
i händelse nummer 2
marit en ändlig strumpolensorden, man endast gäfst till
erkända pengar i andens riket, de kunde ha tagit stora
filosofier, stora historiska skrifter, det skulle ha va-
rit en hade dikavat som en förmån, nu under Wir
sins spira blir det bara pengar, det kommer att bli
som med akademien andra prisutdelningar att
därhögst folk skänker att få dem.

Adolf Barceu kom upp på lördag afton just när vi
skulle fara på soupé hos Lyngbyer. Mycket snäll och
praktig. Bekant här var också med och då jag såg de två
kavalererna förstod jag hvad namn är trefligt hos Adolf. Den
andra är högst framskriden, men därman kommit en liten
bit in i honom stöter man på en vägg, en fördömer, en iubi-
ten äroigt och där står man och Barceu i Rommas löngre. Man
adolf är uten vägg, man kan talas om snälla och stort,
han förstår allting och är ovanligt månstelig. Det han är
lite svag för berömt man jag jag tro och jag tänker han har
andra fel också, men allt försömas därpå att han är så
starkt förstående. Glan var mycket förtjust i Jerusalem. Glan
i Sverige är det nog stor succés, men i Danmark hörs in-
tet af. Jag har nu fått ett par bref från främmande, man ej
många.

Mantelin har sett i en tidning att jag hållit föredrag
om grafmytten och had att på det, jag svarade ^{i Nordiska tidningen} undvikande
de att jag ej trodde att det var nödvändigt nog. Men
han har på nytt och där föredraget ligger hävligt. Han
jag ju så gärna sånda det och få hundra kronor, Nog
han jag ändå håller det på stas. Den där tidningen lösa
jag ingen människa. I Göteborg vill jag nog ej uppträda. Antie-
gen lyckas jag och då får jag ingen ro mer i lifet för föreläs-
ningsföreläsningar eller och gör det galat och där lider jag själv.

Tack för Rovatterna och tack för det ännu ej komna paket-
tet. Du är mycket söt. Jaså jag får bo hos dig! Tack, men
jag vet ingenting. Gådra eleven är nu min herre och hus-
bonde — Din Selma —